

усойници и направила мехлемъ. Мазала се съ него, ко-
жата си люпила, косата си скубала.

Съ другъ мехлемъ отъ дъха на теменуга, отъ бѣло-
то кокиче, отъ момина сълза и росенъ здравецъ се
мазала, да се подмлади и стане хубавица като Де-
ница.

На деветия день магесницата изпратила сънь на змея.
И той сънувалъ, че ако про-
тече злато срещу Гергьов-
день изъ змеювитѣ извори,
ще дойде на изворитѣ пре-
ди зори самичка Деница
хубавица, да си китка по-
злати.

Трепналъ змеятъ, съ-
будилъ си. Съ гръмъ и трѣ-
съкъ се понесълъ и съ-
бралъ всичкото злато изъ
планината и двореца си.
Цѣла нощъ духалъ мѣхове,
топилъ златото и го пус-
налъ да тече въ изворитѣ.

Халата подранила рано-
рано, отишла на изворитѣ,
окжпала се въ златото и чу-
дото станало, станала тя ху-
бавица, сжщо като Деница.

Само очитѣ ѝ останали грозни, зли и тъмни. Но тя
решила очитѣ си да крие, докато змея измами и убие.

Зората като румена девойка подранила и се засмѣла.
Засмѣлъ се и змей Огнянъ, литналъ, понесълъ се надъ
горитѣ, погледналъ при изворитѣ и не вѣрва на очитѣ си.
Деница сама седи, китка вие, глава кичи. Свилъ се
змеятъ и я грабналъ.

Понесълъ я изъ простори поднебесни. Радостъ душата
му изпълнила. Погледналъ въ лицето хубавицата, а тя
очитѣ си крие. Погледналъ я пакъ той, а тя главата си
навеждала и неусѣтно изъ ржцетѣ му се изплъзнала, поле-
тѣла надолу, паднала върху скалитѣ и издъхнала.

А змей Огнянъ, като видѣлъ мъртва хубавицата,

